

PROTOKOL II**O definici pojmu „původní produkty“ a o metodách správní spolupráce****OBSAH****HLAVA I:****OBEČNÁ USTANOVENÍ***Článek***1. Definice****HLAVA II:****DEFINICE POJMU PŮVODNÍ PRODUKTY ČI PRODUKTY POCHÁZEJÍCÍ Z***Články*

- 2. Obecné požadavky**
- 3. Kumulace v Evropském společenství**
- 4. Kumulace v tichomořských státech**
- 4a. Kumulace se sousedními rozvojovými zeměmi**
- 5. Zcela získané produkty**
- 6. Dostatečně opracované nebo zpracované produkty**
- 7. Nedostatečné opracování nebo zpracování**
- 8. Určující jednotka**
- 9. Příslušenství, náhradní díly a nástroje**
- 10. Soupravy**
- 11. Neutrální prvky**

HLAVA III:**POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE ÚZEMÍ***Články*

- 12. Zásada teritoriality**
- 13. Přímá přeprava**
- 14. Výstavy**

HLAVA IV:**DOKLAD O PŮVODU***Články*

- 15. Obecné požadavky**
- 16. Postup pro vydání průvodního osvědčení EUR.1**
- 17. Dodatečně vydaná průvodní osvědčení EUR.1**
- 18. Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1**
- 19. Vydání průvodních osvědčení EUR.1 na základě dříve vydaného nebo vystaveného dokladu o původu**

20. Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře
21. Schválený vývozce
22. Platnost dokladu o původu
23. Předkládání dokladu o původu
24. Dovoz po částech
25. Osvobození od dokladu o původu
26. Informační postupy pro účely kumulace
27. Podpůrné doklady
28. Uchovávání dokladu o původu a podpůrných dokladů
29. Rozpory a formální chyby
30. Částky vyjádřené v eurech

HLAVA V:

METODY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Články

31. Správní podmínky, které musí být splněny, aby se na produkty vztahovaly výhody vyplývající z dohody
32. Oznámení informací týkajících se celních orgánů
33. Vzájemná pomoc
34. Kontrola dokladu o původu
35. Kontrola prohlášení dodavatele
36. Řešení sporů
37. Sankce
38. Svobodná pásma
39. Odchylky

HLAVA VI:

CEUTA A MELILLA

Článek

40. Zvláštní podmínky

HLAVA VII:

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Články

41. Revize a uplatňování pravidel původu
42. Přílohy
43. Provádění protokolu

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I protokolu II:

Úvodní poznámky k seznamu v příloze II

PŘÍLOHA II protokolu II:

Seznam operací opracování nebo zpracování, které musí být provedeny na nepůvodních materiálech, aby vyrobený produkt mohl získat status původu

PŘÍLOHA IIa protokolu II:

Výjimky ze seznamu opracování nebo zpracování, které musí být provedeny na nepůvodních materiálech, aby vyrobený produkt mohl získat status původu

PŘÍLOHA III protokolu II:	Formulář průvodního osvědčení
PŘÍLOHA IV protokolu II:	Prohlášení na faktuře
PŘÍLOHA Va protokolu II:	Prohlášení dodavatele pro produkty se statutem preferenčního původu
PŘÍLOHA Vb protokolu II:	Prohlášení dodavatele pro produkty bez statusu preferenčního původu
PŘÍLOHA VI protokolu II:	Osvědčení údajů
PŘÍLOHA VII protokolu II:	Formulář žádosti o odchylku
PŘÍLOHA VIII protokolu II:	Zámořské země a území
PŘÍLOHA VIIIa protokolu II:	Sousední rozvojové země
PŘÍLOHA IX protokolu II:	Produkty, na které se ustanovení o kumulaci podle článku 3 a 4 vztahují po 1. říjnu 2015
PŘÍLOHA X protokolu II:	Jiné státy AKT
PŘÍLOHA XI protokolu II:	Produkty pocházející z Jihoafrické republiky vyňaté z kumulace podle článku 4
PŘÍLOHA XI protokolu II:	Produkty pocházející z Jihoafrické republiky, na které se ustanovení o kumulaci podle článku 4 vztahují po 31. prosince 2009

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ o Andorrském knížectví

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ o Republice San Marino

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

- a) „výrobou“ každé opracování nebo zpracování včetně sestavování nebo specifických procesů;
- b) „materiálem“ jakékoli příměsi, suroviny, komponenty, části apod., které jsou používány při výrobě;
- c) „produktem“ vyráběný produkt, i když je zamýšleno jeho pozdější využití v jiné výrobní operaci;
- d) „zbožím“ jak materiály, tak produkty;
- e) „celní hodnotou“ hodnota určená v souladu s Dohodou o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (dohoda WTO o celní hodnotě);
- f) „cenou ze závodu“ cena zaplacená za produkt ze závodu výrobci v Evropském společenství nebo v tichomořském státě, v jehož podniku došlo k poslednímu opracování nebo zpracování, pokud tato cena zahrnuje hodnotu veškerého materiálu použitého při výrobě po odečtení případných zaplacených vnitřních daní, které se vracejí nebo mohou být vráceny při vývozu získaného produktu;
- g) „hodnotou materiálů“ celní hodnota použitých nepůvodních materiálů v okamžiku dovozu a, není-li známa nebo nelze-li ji určit, první ověřitelná cena zaplacená za tyto materiály na území Evropského společenství nebo tichomořského státu;
- h) „hodnotou původních materiálů“ hodnota těchto materiálů stanovená podle písmene g) obdobně;
- i) „přidanou hodnotou“ cena ze závodu snižovaná o celní hodnotu všech použitých materiálů, které pocházejí z ostatních zemí nebo území uvedených v článcích 3 a 4, se kterými je možná kumulace, nebo není-li celní hodnota známa a nelze-li ji určit, první ověřitelná cena zaplacená za tyto materiály v Evropském společenství nebo některém z tichomořských států;
- j) „kapitolami“ a „číslly“ kapitoly a čísla (čtyřmístné kódy) používané v nomenklatuře, která tvoří harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží (v tomto protokolu dále jen „harmonizovaný systém“ nebo „HS“);
- k) „zařazením“ zařazení produktu nebo materiálu do určitého čísla;
- l) „zásilkou“ produkty, které buď zasílá současně jeden vývozce jednomu příjemci, nebo které jsou přepravovány na základě jediného přepravního dokladu od vývozce k příjemci, a pokud tento doklad neexistuje, na základě jedině faktury;
- m) „územími“ území včetně teritoriálních vod;
- n) „ZZÚ“ zámořské země a území uvedené v příloze VIII;
- o) „ostatními státy AKT“ veškeré státy AKT s výjimkou tichomořských států.

HLAVA II

DEFINICE POJMU „PŮVODNÍ PRODUKTY“

Článek 2

Obecné požadavky

1. Pro účely prozatímní dohody o hospodářském partnerství (dále jen „dohoda“) se za produkty pocházející z Evropského společenství považují:

- a) produkty, které byly zcela získány v Evropském společenství ve smyslu článku 5 tohoto protokolu;
- b) produkty, které byly v Evropském společenství získány s použitím materiálů, které tam nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály v Evropském společenství dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 6.

2. Pro účely této dohody se za produkty pocházející z tichomořského státu považují:

- a) produkty zcela získané v tichomořském státě ve smyslu článku 5 tohoto protokolu;
- b) produkty, které byly získány v tichomořském státě s použitím materiálů, které tam nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály v daném tichomořském státě dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 6.

Článek 3

Kumulace v Evropském společenství

1. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 1, považují se produkty za pocházející z Evropského společenství, jestliže jsou zde získány s použitím materiálů pocházejících z tichomořského státu, jiných států AKT nebo ZZÚ, za předpokladu, že opracování nebo zpracování provedené v Evropském společenství přesahuje rámec operací uvedených v článku 7. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány.

2. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené v Evropském společenství nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 7, považuje se získaný produkt za produkt pocházející z Evropského společenství pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu použitých materiálů pocházejících z jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 1. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze země nebo území, které vytvářejí nejvyšší hodnotu původních materiálů použitých při výrobě v Evropském společenství.

3. Produkty pocházející z jedné ze zemí nebo území uvedených v odstavci 1 a 2, které nebyly v Evropském společenství žádným způsobem opracovány nebo zpracovány, si při vývozu do jedné z těchto zemí nebo území uchovávají svůj původ.

4. Pro účely čl. 2 odst. 1 písm. b) se opracování nebo zpracování provedené v tichomořském státě, jiných státech AKT nebo ZZÚ považuje za provedené v Evropském společenství, jsou-li získané produkty podrobeny následnému opracování nebo zpracování v Evropském společenství. Pokud jsou na základě tohoto ustanovení původní produkty získány ve dvou nebo více dotčených zemích nebo územích, jsou považovány za pocházející z Evropského společenství, pouze pokud opracování nebo zpracování přesahuje rámec operací uvedených v článku 7.

5. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené v Evropském společenství nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 7, považuje se získaný produkt za produkt pocházející z Evropského společenství pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu materiálů použitých v jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 4. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze země nebo území, které vytvářejí nejvyšší hodnotu materiálů použitých při výrobě.

6. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit pouze za předpokladu, že:

a) země, které se účastní procesu získávání statusu původu, a země určení uzavřely dohodu o správní spolupráci, která zajišťuje náležité provádění tohoto článku;

b) materiály a produkty získaly status původu na základě pravidel původu, která se shodují s pravidly uvedenými v tomto protokolu;

c) Evropské společenství poskytne tichomořským státům prostřednictvím Evropské komise podrobnosti o dohodách o správní spolupráci s jinými zeměmi nebo územími uvedenými v tomto článku. Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* (v řadě C) a tichomořské státy zveřejní podle svých postupů datum, kdy může být kumulace podle tohoto článku uplatňována u zemí nebo území uvedených v tomto článku, které vyhovely nezbytným požadavkům.

7. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit až po 1. říjnu 2015 na produkty uvedené v příloze IX a po 1. lednu 2010 na rýži čísla 1006.

Článek 4

Kumulace v tichomořských státech

1. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2, považují se produkty za pocházející z tichomořského státu, jestliže jsou zde získány s použitím materiálů pocházejících z Evropského společenství, jiných států AKT, ZZÚ nebo jiných tichomořských států za předpokladu, že opracování nebo zpracování provedené v daném tichomořském státě přesahuje rámec operací uvedených v článku 7. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány.

2. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené v tichomořském státě nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 7, považuje se získaný výrobek za výrobek pocházející z daného tichomořského státu pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu použitých materiálů pocházejících z jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 1. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze země nebo území, které vytvářejí nejvyšší hodnotu původních materiálů použitých při výrobě v daném tichomořském státě.

3. Produkty pocházející z jedné ze zemí nebo území uvedených v odstavci 1 a 2, které nebyly v tichomořském státě žádným způsobem opracovány nebo zpracovány, si při vývozu do jedné z těchto zemí nebo území uchovávají svůj původ.

4. Pro účely čl. 2 odst. 2 písm. b) se opracování nebo zpracování provedené v Evropském společenství, jiných tichomořských státech, jiných státech AKT nebo ZZÚ považuje za provedené v tichomořském státě, jsou-li získané produkty podrobeny následnému opracování nebo zpracování v daném tichomořském státě. Pokud jsou na základě tohoto ustanovení původní produkty získány ve dvou nebo více dotčených zemích nebo územích, jsou považovány za pocházející z tichomořského státu, pouze pokud opracování nebo zpracování přesahuje rámec operací uvedených v článku 7.

5. V případech, kdy opracování nebo zpracování provedené v tichomořském státě nepřesahuje rámec operací uvedených v článku 7, považuje se získaný výrobek za výrobek pocházející z daného tichomořského státu pouze tehdy, přesahuje-li hodnota zde přidaná hodnotu použitých materiálů v jedné z ostatních zemí nebo území uvedených v odstavci 4. Pokud tomu tak není, považuje se získaný produkt za produkt pocházející ze země nebo území, které vytvářejí nejvyšší hodnotu materiálů použitých při výrobě.

6. Kumulaci stanovenou v tomto článku lze uplatnit pouze za předpokladu, že:

- a) země, které se účastní procesu získávání statusu původu, a země určené uzavřely dohodu o správné spolupráci, která zajišťuje náležité provádění tohoto článku;
- b) materiály a produkty získaly status původu na základě pravidel původu, která se shodují s pravidly uvedenými v tomto protokolu;

- c) tichomořské státy poskytnou Evropskému společenství prostřednictvím Evropské komise podrobnosti o dohodách o správné spolupráci s jinými zeměmi nebo územími uvedenými v tomto článku. Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* (v řadě C) a tichomořské státy zveřejní podle svých postupů datum, kdy může být kumulace podle tohoto článku uplatňována u zemí nebo území uvedených v tomto článku, které vyhověly nezbytným požadavkům.

7. Kumulace stanovená v tomto článku se nepoužije na produkty uvedené v příloze IX. Bez ohledu na tuto skutečnost lze kumulaci stanovenou v tomto článku uplatnit až po 1. říjnu 2015 na produkty uvedené v příloze IX a po 1. lednu 2010 na rýži čísla 1006, pocházejí-li materiály použité při výrobě takových produktů z tichomořského státu nebo jiného státu AKT, který je členem dohody o hospodářském partnerství (EPA).

8. Tento článek se nevztahuje na produkty pocházející z Jihoafrické republiky uvedené v příloze XI. Kumulace podle tohoto článku se od 31. prosince 2009 vztahuje na produkty pocházející z Jihoafrické republiky uvedené v příloze XII.

Článek 4 a

Kumulace se sousedními rozvojovými zeměmi

1. Na žádost tichomořských států se v souladu s čl. 41 odst. 2 materiály pocházející ze sousední rozvojové země, která není státem AKT a která je součástí souvislého zeměpisného celku, jejichž seznam je uveden v příloze VIIIa, posuzují jako materiály pocházející z tichomořského státu, pokud jsou součástí produktu tam získaného. Není nutné, aby tyto materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány, pokud:

- a) opracování nebo zpracování provedené v tichomořském státě přesahuje rámec operací uvedených v článku 7,
- b) tichomořské státy, Evropské společenství a dotčené sousední rozvojové země uzavřely dohodu o přiměřených postupech správné spolupráce, které zajistí náležité provádění tohoto odstavce.

2. Kumulace stanovená v tomto článku se nevztahuje na produkty uvedené na seznamu na základě rozhodnutí Zvláštního výboru pro celní spolupráci a pravidla původu.

3. K určení, zda produkty pocházejí ze sousední rozvojové země podle přílohy VIIIa, se použijí ustanovení tohoto protokolu.

Článek 5

Zcela získané produkty

1. Za produkty zcela získané v tichomořském státě nebo v Evropském společenství se považují:

- a) nerostné produkty tam vytěžené z půdy nebo z mořského dna;

- b) ovoce a zelenina tam sklizené; nebo
- c) živá zvířata tam narozená či vylíhnutá a chovaná; ii) je vlastní společnosti,
- d) produkty získané z živých zvířat tam chovaných; — které mají sídlo a hlavní provozovnu v některém členském státě Evropského společenství nebo tichomořském státě, a
- e) i) produkty tamního lovu a rybolovu, — které vlastní alespoň z 50 % některý členský stát Evropského společenství nebo tichomořský stát, veřejné subjekty nebo státní příslušníci tohoto státu.
- ii) produkty akvakultury, včetně mořské akvakultury, pokud jsou ryby tam narozené či vylíhnuté a chované;
- f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané tamními plavidly z moře mimo teritoriální vody Evropského společenství nebo tichomořského státu;
- g) produkty vyrobené na tamních výrobních plavidlech výhradně z produktů uvedených v písmenu f);
- h) upotřebené předměty tam sebrané, jsou-li použitelné pouze k opětovnému získání surovin, včetně použitých pneumatik vhodných pouze k protektorování nebo k použití jako odpad;
- i) odpad a zbytky pocházející z výrobních operací tam provedených;
- j) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo jejich teritoriální vody, mají-li výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí;
- k) zboží tam vyrobené výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až j).

2. Pojmy „tamní plavidla“ a „tamní výrobní plavidla“ v odst. 1 písm. f) a g) se vztahují pouze na plavidla a výrobní plavidla:

- a) která jsou registrována v členském státě Evropského společenství nebo v tichomořském státě;
- b) která plují pod vlajkou členského státu Evropského společenství nebo tichomořského státu;
- c) která splňují jednu z těchto podmínek:
- i) vlastní je alespoň z 50 % státní příslušníci členského státu Evropského společenství nebo některého tichomořského státu,

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 uzná Evropské společenství na žádost tichomořského státu plavidla pronajatá provozovateli tohoto tichomořského státu jako „tamní plavidla“ pro provádění rybolovu v jeho výlučné ekonomické zóně, pokud Zvláštní výbor pro celní spolupráci a pravidla původu uznal, že dohoda o pronájmu, v jejímž případě bylo provozovatelům v Evropském společenství nabídnuto právo prvního odmítnutí, poskytuje přiměřené možnosti pro rozvoj kapacity tichomořského státu provádět rybolov, a zejména ukládá tomuto tichomořskému státu odpovědnost za námořní a obchodní řízení plavidla, které má k dispozici na významně dlouhou dobu.

4. Podmínky stanovené v odstavci 2 mohou být splněny v různých státech, pokud tyto státy náleží k tichomořským státům. V tomto případě se produkty považují za produkty pocházející ze státu, jehož státní příslušníci nebo společnost plavidlo nebo výrobní plavidlo vlastní podle odst. 2 písm. c). V případě, že plavidlo nebo výrobní plavidlo vlastní státní příslušníci nebo společnosti států náležících k jiným dohodám o hospodářském partnerství, produkty se považují za produkty pocházející ze státu, jehož státní příslušníci nebo společnosti mají na výrobě největší podíl podle ustanovení odst. 2 písm. c).

Článek 6

Dostatečně opracované nebo zpracované produkty

1. Pro účely článku 2 se produkty, jež nejsou zcela získány, považují za dostatečně opracované nebo zpracované, jsou-li splněny podmínky uvedené v seznamu v příloze II.

2. Bez ohledu na odstavec 1 lze produkty uvedené v příloze II písm. a) považovat pro účely článku 2 za dostatečně opracované nebo zpracované, jsou-li splněny podmínky stanovené v uvedené příloze.

3. Podmínky uvedené výše v odstavcích 1 a 2 stanoví pro všechny produkty, na něž se vztahuje tato dohoda, opracování nebo zpracování, které musí být provedeno na nepůvodních materiálech použitých k jejich výrobě, a vztahují se výhradně na tyto materiály. Z toho vyplývá, že pokud je produkt, který získal status původu na základě splnění podmínek stanovených pro něj v seznamu, použit při výrobě jiného produktu, nevztahují se na něj podmínky použitelné pro produkt, ve němž je obsažen, a nebehou se v úvahu ani nepůvodní materiály, které se mohly použít při jeho výrobě.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 však lze použít nepůvodní materiály, které by se podle podmínek uvedených v příloze II a příloze II písm. a) neměly k výrobě daného produktu použít, pokud

a) jejich celková hodnota nepřesáhne 15 % ceny produktu ze závodu;

b) použitím tohoto odstavce není překročen žádný procentní podíl uvedený v seznamu jako nejvyšší přípustná hodnota nepůvodních materiálů.

5. Ustanovení odstavce 4 se nevztahuje na produkty kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému.

6. a) Smluvní strany uznávají, že od podpisu Lomské úmluvy v roce 1976 nebyly tichomořské státy schopny vytvořit odpovídající vnitrostátní flotilu, která by respektovala podmínky stanovené v čl. 5 odst. 2 tohoto Protokolu II a týkající se plavidel. Smluvní strany rovněž uznávají zvláštní okolnosti tichomořských států, mezi něž patří nedostatek zcela získaných ryb za účelem uspokojení poptávky na pevnině, velmi omezená rybolovná kapacita rybářských plavidel tichomořských států, omezená zpracovatelská kapacita, jež je dána fyzickými a ekonomickými faktory, nízké riziko destabilizace trhu EU v důsledku velkého přílivu produktů rybolovu z tichomořských států, geografická izolace tichomořských států, jakož i vzdálenost od trhu EU. Konečným společným cílem smluvních stran je rovněž podporovat další rozvoj tichomořských států, jakož i udržitelný rybolov a řádnou správu rybolovu.

b) Smluvní strany uznávají, že rybolov má pro obyvatelstvo tichomořských států obrovský význam a že ryby, např. tuňáci v západním a středním Tichém oceánu, jsou pro tichomořské státy nejdůležitějším společným přírodním zdrojem dlouhodobého příjmu a zaměstnanosti. Na tyto společné rybolovné zdroje ve vodách tichomořských států se vztahují různé mechanismy řízení na regionální, subregionální a vnitrostátní úrovních, včetně nástroje „Vessel Day Scheme“, jehož cílem je zajistit regionální udržitelnost rybolovu tuňáků pomocí zatahovacích sítí. Tyto činnosti jsou monitorovány v rámci Komise pro rybolov v západním a středním Tichém oceánu, prostřednictvím systému pro sledování plavidel a pozorovacích programů. V souvislosti s tím smluvní strany souhlasí, že pokud jsou okolnosti takové, že k úplnému uspokojení poptávky na pevnině nelze použít zcela získané produkty podle definice v čl. 5 odst. 1 písm. f) a g), bez ohledu na odstavec 1 a poté, co určitý tichomořský stát předem uvědomil Evropskou komisi, se zpracované produkty rybolovu čísel 1604 a 1605, které byly zpracovány nebo vyrobeny v prostorách na pevnině v daném státě z nepůvodních materiálů kapitoly 3, které byly vyrobeny v přístavu daného státu, považují za dostatečně

opracované nebo zpracované pro účely článku 2. V oznámení Evropské komisi je nutno uvést důvody, proč se použitím tohoto písmene stimuluje rozvoj odvětví rybolovu v daném státě, potřebné informace o daných živočišných druzích, o produktech, jež mají být vyrobeny, a příslušná množství.

c) Zpráva o provádění písmene b) musí být vypracována nejpozději do tří let od oznámení.

d) Na základě této zprávy Evropské společenství a dožadující se tichomořský stát vedou konzultace o použití písmene b), v rámci kterých zejména zohlední vlivy vývoje a účinnou ochranu a udržitelné řízení zdrojů a v případě potřeby jej na základě těchto konzultací změni.

e) Písmenem b) nejsou dotčena hygienická a rostlinolékařská opatření platná v EU, účinná ochrana a udržitelné řízení zdrojů rybolovu, ani podpora v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu v daném regionu.

f) Ustanovení tohoto odstavce se použije v případě dovozu z tichomořského státu od prvního dne následujícího po dni, kdy bylo v Úředním věstníku Evropské unie zveřejněno, že dotýčný stát učinil oznámení Evropské komisi v souladu písmenem b).

7. Odstavce 1 a 6 se použijí s výhradou článku 7.

Článek 7

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Aniž je dotčen odstavec 2 a bez ohledu na to, zda jsou splněny podmínky článku 6, považuje se opracování nebo zpracování za nedostatečné k tomu, aby produktu udělilo status původu, v případě těchto operací:

a) operace, jejichž účelem je uchování produktů v dobrém stavu během přepravy a skladování;

b) rozdělování nebo spojování nákladových kusů;

c) umývání, čištění; zbavování prachu, odstraňování oxidů, oleje, barev nebo jiných povlaků;

d) žehlení nebo mandlování textilií;

e) jednoduché operace natírání a leštění;

- f) loupání, částečné nebo úplné bělení, leštění a hlazení obilovin a rýže;
- g) operace barvení cukru nebo tvarování cukru; částečné nebo úplné mletí cukru;
- h) loupání, odpeckovávání ovoce, ořechů a zeleniny a zbavování kůry;
- i) ostření, jednoduché broušení nebo jednoduché řezání;
- j) třídění, prosévání, rozřazování podle druhu či velikosti, sestavování (včetně skládání souprav produktů);
- k) jednoduché plnění do lahví, konzerv, lahviček, pytlů, beden, krabic, upevnění na podložky nebo desky a veškeré ostatní jednoduché operace obalové úpravy;
- l) připevňování nebo tisk značek, štítků, log nebo obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;
- m) jednoduché mísení produktů, též různých druhů; mísení cukru s jiným materiálem;
- n) jednoduché sestavování součástí předmětů na úplný produkt nebo rozkládání produktů na části;
- o) kombinace dvou nebo více operací uvedených v písmenech a) až n);
- p) porážení zvířat.

2. Při určování, zda se opracování nebo zpracování provedené na produktu považuje za nedostatečné ve smyslu odstavce 1, se všechny operace provedené na tomto produktu v Evropském společenství nebo v tichomořských státech posuzují dohromady.

Článek 8

Určující jednotka

1. Určující jednotkou pro použití tohoto protokolu je produkt, který je považován za základní jednotku při jeho zařazení do nomenklatury založené na harmonizovaném systému.

Z toho vyplývá, že

- a) je-li produkt sestávající ze sady nebo sestavy předmětů zařazen podle harmonizovaného systému do jednoho čísla, je určující jednotkou tento celek;
- b) sestává-li zásilka z více stejných produktů zařazených do stejného čísla harmonizovaného systému, posuzuje se pro účely použití tohoto protokolu každý produkt samostatně.

2. Je-li podle všeobecného pravidla 5 pro výklad harmonizovaného systému zařazován s produktem i obal, považuje se pro účely určení původu za tvořící jeden celek s produktem.

Článek 9

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

Příslušenství, náhradní díly a nástroje dodávané spolu se strojem, přístrojem, nástrojem, zařízením nebo vozidlem se považují za jeden celek se strojem, přístrojem, nástrojem, zařízením nebo vozidlem, jestliže jsou součástí jejich běžného vybavení a jsou zahrnuty v ceně nebo nejsou fakturovány zvlášť.

Článek 10

Soupravy

Soupravy zboží ve smyslu všeobecného pravidla 3 pro výklad harmonizovaného systému se považují za původní produkty, jestliže jsou původními produkty všechny součásti, z nichž se skládají. Soupravy produktů, které se skládají z původních i nepůvodních součástí, se považují za původní produkt jako celek, jestliže hodnota nepůvodních produktů netvoří více než 15 % ceny soupravy ze závodu.

Článek 11

Neutrální prvky

Při určování, zda je produkt původní, není nutné zjišťovat původ těchto prvků, jež mohou být použity k jeho výrobě:

- a) energie a palivo;
- b) zařízení a vybavení;
- c) stroje a nástroje;
- d) zboží, které se nestává a nemá se stát součástí konečného složení produktu.

HLAVA III

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE ÚZEMÍ

Článek 12

Zásada teritoriality

1. S výjimkou případů podle článků 3 a 4 musí být podmínky pro získání statusu původu stanovené v hlavě II v tichomořských státech nebo v Evropském společenství plněny nepřetržitě.

2. Jsou-li původní produkty vyvezené z tichomořského státu nebo Evropského společenství do jiné země vráceny, je třeba je s výjimkou případů uvedených v člancích 3 a 4 považovat za nepůvodní, nelze-li celním orgánům věrohodně prokázat, že

- a) vrácené produkty jsou totožné s vyvezenými a
- b) byly případně podrobeny pouze operacím nezbytným pro jejich uchování v dobrém stavu po dobu pobytu v dané zemi nebo při svém vývozu.

Článek 13

Přímá přeprava

1. Preferenční zacházení podle dohody se použije pouze na produkty, které splňují požadavky tohoto protokolu a jsou přepraveny přímo mezi územím tichomořského státu a Evropského společenství nebo přes území jiných zemí uvedených v člancích 3 a 4, se kterými je možná kumulace. Produkty tvořící jedinou zásilku však mohou být přepravovány přes jiná území, též s překládkou nebo dočasným uskladněním na těchto územích, pokud zůstanou v zemi tranzitu nebo uskladnění pod celním dohledem a nejsou tam podrobeny jiným operacím než vykládce, překládce anebo operacím, jejichž účelem je jejich uchování v dobrém stavu.

Původní produkty mohou být přepravovány potrubím přes jiná území než území tichomořského státu nebo Evropského společenství.

2. Splnění podmínek stanovených v odstavci 1 se prokazuje tak, že se celním orgánům země dovozu předloží

- a) buď jednotný přepravní doklad, na jehož základě se uskutečňuje přeprava ze země vývozu přes zemi tranzitu; nebo
- b) osvědčení celních orgánů země tranzitu obsahující
 - i) přesný popis produktů;
 - ii) data vykládky a překládky produktů a případně jména použitých plavidel nebo označení jiných použitých dopravních prostředků; a
 - iii) osvědčení podmínek, v nichž se produkty nacházely v zemi tranzitu; nebo
- c) nemohou-li být výše uvedené doklady předloženy, jakékoli jiné průkazné doklady.

Článek 14

Výstavy

1. Jsou-li původní produkty zaslány na výstavu do jiné země, než jsou země uvedené v člancích 3 a 4, se kterými je možná kumulace, a po skončení výstavy prodány za účelem dovozu do Evropského společenství nebo tichomořského státu, uplatní se na ně při dovozu ustanovení dohody, je-li příslušným celním orgánům věrohodně prokázáno, že

- a) vývozce zaslal tyto produkty z tichomořského státu nebo Evropského společenství do země konání výstavy a vystavil je tam;
- b) vývozce tyto produkty prodal nebo přenechal příjemci v tichomořském státě nebo Evropském společenství;
- c) produkty byly zaslány během výstavy nebo bezprostředně po ní ve stavu, v jakém byly odeslány na výstavu; a
- d) produkty nebyly od okamžiku, kdy byly odeslány na výstavu, použity k jinému účelu než k předvedení na této výstavě.

2. Doklad o původu musí být vydán nebo vystaven v souladu s hlavou IV a předložen obvyklým způsobem celním orgánům země dovozu. Musí v něm být uveden název a adresa výstavy. V případě potřeby mohou být požadovány dodatečné doklady o podmínkách, za kterých byly produkty vystaveny.

3. Odstavec 1 se vztahuje na všechny výstavy, veletrhy a podobné veřejné akce obchodní, průmyslové, zemědělské nebo řemeslné, v jejichž průběhu produkty zůstávají pod celním dohledem, s výjimkou výstav pořádaných soukromě v prodejnách nebo obchodních prostorách s úmyslem prodat zahraniční produkty.

HLAVA IV

DOKLAD O PŮVODU

Článek 15

Obecné požadavky

1. Na produkty pocházející z tichomořského státu se při dovozu do Evropského společenství a na produkty pocházející z Evropského společenství se při dovozu do tichomořského státu vztahují ustanovení dohody po předložení:

- a) buď průvodního osvědčení EUR.1, jehož vzor je obsažen v příloze III; nebo
- b) v případech uvedených v čl. 20 odst. 1 prohlášení uvedeného vývozcem na faktuře, dodacím listu nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu, který popisuje dotyčné produkty dostatečně podrobně, aby umožnil jejich identifikaci (dále jen „prohlášení na faktuře“); znění prohlášení na faktuře je uvedeno v příloze IV.

2. Odchylně od odstavce 1 se tato dohoda vztahuje na původní produkty ve smyslu tohoto protokolu v případech uvedených v článku 25, aniž by bylo nutné předložit kterýkoli z dokladů uvedených výše.

3. Při uplatňování ustanovení této hlavy se vývozci snaží používat jazyk společný tichomořským státům i Evropskému společenství.

Článek 16

Postup pro vydání průvodního osvědčení EUR.1

1. Průvodní osvědčení EUR.1 vydávají celní orgány země vývozu na základě písemné žádosti podané vývozcem nebo jménem vývozce jeho zmocněným zástupcem.

2. Za tímto účelem vyplní vývozce nebo jeho zmocněný zástupce průvodní osvědčení EUR.1 a formulář žádosti, jejichž vzory jsou obsaženy v příloze III. Tyto formuláře se vyplňují v souladu s tímto protokolem. Jsou-li vyplňovány rukou, musí být vyplněny inkoustem a hůlkovým písmem. Popis produktů se uvede v kolonce vyhrazené pro tento účel tak, aby zde nebyly ponechány prázdné řádky. Není-li vyplněna celá kolonka, podtrhne se poslední řádek popisu vodorovnou čarou a prázdný prostor se proškrtne.

3. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení EUR.1 musí být připraven kdykoli předložit na žádost celních orgánů země vývozu, v níž se vydává průvodní osvědčení EUR.1, veškeré náležité doklady prokazující status původu dotyčných produktů a splnění ostatních podmínek stanovených v tomto protokolu.

4. Průvodní osvědčení EUR.1 vydávají celní orgány členského státu Evropského společenství nebo tichomořského státu, pokud lze dotyčné produkty považovat za pocházející z Evropského společenství nebo z tichomořského státu nebo z jedné z jiných zemí nebo území uvedených v člácích 3 a 4 a splňují-li ostatní podmínky stanovené v tomto protokolu.

5. Vydávající celní orgány přijmou všechna nezbytná opatření k ověření statusu původu produktů a splnění ostatních požadavků tohoto protokolu. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jakékoli další kontroly, které považují za vhodné. Vydávající celní orgány také zajistí, aby formuláře uvedené v odstavci 2 byly řádně vyplněny. Zejména zkontrolují, zda byl prostor určený pro popis produktů vyplněn tak, aby byla vyloučena možnost dodatečného podvodného vpisování.

6. Datum vydání průvodního osvědčení EUR.1 se uvádí v kolonce 11 osvědčení.

7. Celní orgány vydají průvodní osvědčení EUR.1 a poskytnou je vývozci, jakmile je vlastní vývoz proveden nebo zajištěn.

Článek 17

Dodatečně vydaná průvodní osvědčení EUR.1

1. Odchylně od čl. 16 odst. 7 může být průvodní osvědčení EUR.1 ve výjimečných případech vydáno po vývozu produktů, jichž se týká, jestliže

- a) nebylo vydáno při vývozu v důsledku omylu, neúmyslného opomenutí nebo zvláštních okolností; nebo
- b) bylo celním orgánům věrohodně prokázáno, že průvodní osvědčení EUR.1 bylo vydáno, ale nebylo při dovozu přijato z technických důvodů.

2. Pro účely odstavce 1 musí vývozce ve své žádosti uvést místo a datum vývozu produktů, na něž se vztahuje průvodní osvědčení EUR.1, a odůvodnění své žádosti.

3. Celní orgány mohou vydat průvodní osvědčení EUR.1 dodatečně pouze poté, co zkontrolují, že údaje uvedené v žádosti vývozce souhlasí s příslušnými podklady.

4. Průvodní osvědčení EUR.1 vydaná dodatečně musí obsahovat tuto poznámku v angličtině:

„ISSUED RETROSPECTIVELY“

5. Poznámka uvedená v odstavci 4 se zapisuje do kolonky „Poznámky“ průvodního osvědčení EUR.1.

Článek 18

Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1

1. V případě krádeže, ztráty nebo zničení průvodního osvědčení EUR.1 může vývozce požádat celní orgány, které jej vydaly, o vystavení duplikátu na základě vývozních dokladů, které mají v držení.

2. Takto vydaný duplikát musí obsahovat tuto poznámku v angličtině:

„DUPLICATE“

3. Poznámka uvedená v odstavci 2 se zapisuje do kolonky „Poznámky“ duplikátu průvodního osvědčení EUR.1.

4. Duplikát nabývá účinku dnem, kdy byl vydán prvopis průvodního osvědčení EUR.1, a tento den v něm musí být uveden.

Článek 19

Vydání průvodních osvědčení EUR.1 na základě dříve vydaného nebo vystaveného dokladu o původu

Pokud jsou původní produkty pod celním dohledem v tichomořském státě nebo v Evropském společenství, je možné nahradit původní doklad o původu jedním nebo více průvodními osvědčeními EUR.1 pro účely zaslání všech nebo některých produktů na jiná místa v tichomořských státech nebo v Evropském společenství. Náhradní průvodní osvědčení EUR.1 vydává a potvrzuje celní orgán, pod jehož dohledem se produkty nacházejí.

Článek 20

Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře

1. Prohlášení na faktuře uvedené v čl. 15 odst. 1) písm. b) může vystavit

a) schválený vývozce ve smyslu článku 21 nebo

b) kterýkoli vývozce pro jakoukoli zásilku sestávající z jednoho nebo více nákladových kusů obsahujících původní produkty, jejichž celková hodnota nepřesahuje 6 000 EUR.

2. Prohlášení na faktuře může být učiněno, lze-li dotčené produkty považovat za produkty pocházející z tichomořského státu nebo z Evropského společenství či z jedné z jiných zemí nebo území uvedených v článcích 3 a 4, a splňují-li tyto produkty ostatní podmínky tohoto protokolu.

3. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře musí být připraven kdykoli na žádost celních orgánů země vývozu předložit veškeré náležité doklady prokazující status původu dotčených produktů a splnění ostatních podmínek stanovených v tomto protokolu.

4. Prohlášení na faktuře, jehož znění je uvedeno v příloze IV tohoto protokolu, vystavuje vývozce v jedné z jazykových verzí stanovených v uvedené příloze a v souladu s vnitrostátními právními předpisy země vývozu, a to na psacím stroji, razítkem nebo tiskem na faktuře, dodacím listu nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu. Je-li prohlášení psáno rukou, musí být napsáno inkoustem a hůlkovým písmem.

5. Prohlášení na faktuře podepisuje vlastnoručně vývozce. Tato prohlášení však není povinen podepisovat schválený vývozce ve smyslu článku 21, jestliže se celním orgánům země vývozu písemně zaváže, že přebírá plnou odpovědnost za jakékoli prohlášení na faktuře, které jej identifikuje, jako by je vlastnoručně podepsal.

6. Prohlášení na faktuře může vývozce vystavit při vývozu produktů, na něž se vztahuje, nebo po vývozu, je-li předloženo v zemi dovozu do dvou let po dovozu produktů, na něž se vztahuje.

Článek 21

Schválený vývozce

1. Celní orgány země vývozu mohou povolit kterémukoli vývozci, který často odesílá produkty, na něž se vztahují ustanovení o obchodní spolupráci této dohody, vystavovat prohlášení na faktuře bez ohledu na hodnotu dotčených produktů. Vývozce, který žádá o takové povolení, musí ke spokojenosti celních orgánů poskytnout veškeré záruky potřebné k ověření statusu původu produktů a splnění ostatních podmínek stanovených v tomto protokolu.

2. Celní orgány mohou vázat poskytnutí statusu schváleného vývozce na splnění jakýchkoli podmínek, které považují za vhodné.

3. Celní orgány přidělí schválenému vývozci číslo celního povolení, které musí být uváděno v prohlášení na faktuře.

4. Celní orgány dohlíží na využívání povolení schváleným vývozcem.

5. Celní orgány mohou povolení kdykoliv odejmout. Jsou povinny tak učinit, jestliže schválený vývozce již neposkytuje záruky uvedené v odstavci 1, nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 nebo udělené povolení jinak jakýmkoli způsobem zneužívá.

Článek 22

Platnost dokladu o původu

1. Doklad o původu platí deset měsíců ode dne vydání v zemi vývozu a v této lhůtě musí být předložen celním orgánům země dovozu.

2. Doklady o původu, které jsou předloženy celním orgánům země dovozu po uplynutí lhůty pro jejich předložení uvedené v odstavci 1, mohou být za účelem uplatnění preferenčního zacházení uplatněny pouze v případě, že nemohly být předloženy ve stanovené lhůtě v důsledku mimořádných okolností.

3. V ostatních případech opožděného předložení dokladu o původu jej mohou celní orgány země dovozu přijmout, pokud jim byly produkty předloženy před uplynutím uvedené lhůty.

Článek 23

Předkládání dokladu o původu

Doklady o původu se předkládají celním orgánům země dovozu v souladu s postupy, které v dané zemi platí. Tyto orgány mohou požadovat jejich překlad a mohou také požadovat, aby bylo dovozní celní prohlášení doplněno prohlášením dovozce o tom, že produkty splňují podmínky pro provádění dohody.

Článek 24

Dovoz po částech

Jsou-li na žádost dovozce za podmínek stanovených celními orgány země dovozu dováženy po částech rozložené nebo nesložené produkty ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad harmonizovaného systému spadající do tříd XVI a XVII nebo čísel 7308 a 9406 harmonizovaného systému, předkládá se celním orgánům jediný doklad o původu pouze při dovozu první části.

Článek 25

Osvobození od dokladu o původu

1. Produkty, které jsou zasílány v drobných zásilkách soukromými osobami soukromým osobám nebo které se nacházejí v osobních zavazadlech cestujících, se považují za původní produkty bez předložení dokladu o původu, pokud nejsou dováženy obchodně, pokud byly prohlášeny za splňující podmínky stanovené v tomto protokolu a pokud o pravdivosti tohoto prohlášení neexistují žádné pochybnosti. Pokud jsou produkty zasílány poštou, může být toto prohlášení uvedeno na celním prohlášení CN22/CN23 nebo na listu papíru přiloženém k uvedenému dokladu.

2. Za neobchodní dovoz se považuje příležitostný dovoz výlučně produktů pro osobní potřebu příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, je-li z povahy a množství těchto produktů zřejmé, že neslouží žádnému obchodnímu účelu.

3. Celková hodnota těchto produktů nesmí u drobných zásilek přesáhnout 500 EUR a u produktů nacházejících se v osobních zavazadlech cestujících 1 200 EUR.

Článek 26

Informační postupy pro účely kumulace

1. Použijí-li se čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 1, prokazuje se status původu ve smyslu tohoto protokolu u materiálů pocházejících z tichomořského státu, z Evropského společenství, z jiného státu AKT nebo ze ZZÚ průvodním osvědčením EUR.1 nebo prohlášením dodavatele, jehož vzor je obsažen v příloze V A tohoto protokolu a které podává vývozce ve státě nebo v Evropském společenství, odkud materiály pocházejí.

2. Použijí-li se čl. 3 odst. 4 a čl. 4 odst. 4, prokazuje se opracování nebo zpracování provedené v tichomořském státě, v Evropském společenství, v jiném státě AKT nebo v ZZÚ prohlášením dodavatele, jehož vzor je obsažen v přílohách V B tohoto protokolu a které podává vývozce ve státě nebo v Evropském společenství, odkud materiály pocházejí.

3. Dodavatel vyhotoví pro každou zásilku zboží zvláštní prohlášení dodavatele na obchodní faktuře týkající se této zásilky nebo na příloze k této faktuře nebo na dodacím listu či jiném obchodním dokladu týkajícím se dané zásilky, který popisuje dotyčné materiály dostatečně podrobně, aby umožnil jejich identifikaci.

4. Prohlášení dodavatele lze vystavit na předtištěném formuláři.

5. Prohlášení dodavatele musí být opatřena vlastnoručním podpisem dodavatele. Pokud jsou však faktura a prohlášení dodavatele zhotoveny pomocí metod elektronického zpracování údajů, nemusí být prohlášení dodavatele podepsáno vlastnoručně za předpokladu, že je odpovědný pracovník dodavatelské společnosti identifikován ke spokojenosti celních orgánů ve státě, kde se prohlášení dodavatele vystavují. Uvedené celní orgány mohou stanovit prováděcí podmínky k tomuto odstavci.

6. Prohlášení dodavatele se předkládají celním orgánům v zemi vývozu, které byly požádány o vydání průvodního osvědčení EUR.1.

7. Dodavatel vystavující prohlášení musí být připraven kdykoli předložit na žádost celních orgánů země, ve které je prohlášení vystaveno, veškeré náležité doklady prokazující, že údaje uvedené v tomto prohlášení jsou správné.

8. Prohlášení dodavatele vystavená a osvědčení údajů vydaná před datem vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s článkem 26 protokolu 1 k dohodě z Cotonou zůstávají v platnosti.

Článek 27

Podpůrné doklady

Doklady uvedené v čl. 16 odst. 3 a čl. 20 odst. 3, které prokazují, že produkty uvedené v průvodním osvědčení EUR.1 nebo v prohlášení na faktuře mohou být považovány za produkty pocházející z tichomořského státu, z Evropského společenství nebo z jiné země či území uvedených v člancích 3 a 4 a že splňují ostatní podmínky stanovené v tomto protokolu, mohou být mimo jiné:

a) přímý důkaz o procesech prováděných vývozcem nebo dodavatelem při získávání dotyčného zboží, který se nachází například v jeho účtech nebo účetnictví;

b) doklady prokazující status původu použitých materiálů, vydané nebo vystavené v tichomořském státě, v Evropském společenství nebo v jiné zemi či území uvedených v člancích 3 a 4, jsou-li tyto doklady použity v souladu s vnitrostátním právem;

- c) doklady prokazující opracování nebo zpracování materiálů v tichomořském státě, v Evropském společenství nebo v jiné zemi či území uvedených v člancích 3 a 4, vydané nebo vystavené v tichomořském státě, v Evropském společenství nebo jiné zemi či území uvedených v člancích 3 a 4, jsou-li tyto doklady použity v souladu s vnitrostátním právem;
- d) průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře prokazující status původu použitých materiálů, vydané nebo vystavené v tichomořském státě, v Evropském společenství nebo v jiné zemi či území uvedených v člancích 3 a 4 v souladu s tímto protokolem.

Článek 28

Uchovávání dokladu o původu a podpůrných dokladů

1. Vývozce, který žádá o vydání průvodního osvědčení EUR.1, uchovává doklady uvedené v čl. 16 odst. 3 po dobu nejméně tří let.
2. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře uchovává kopii tohoto prohlášení a kopie dokladů uvedených v čl. 20 odst. 3 po dobu nejméně tří let.
3. Dodavatel vystavující prohlášení dodavatele uchovává kopie prohlášení a faktury, dodacího listu nebo jiného obchodního dokladu, ke kterému je prohlášení připojeno, a doklady uvedené v čl. 26 odst. 7 po dobu nejméně tří let.
4. Celní orgány země vývozu, které vydávají průvodní osvědčení EUR.1, uchovávají formulář žádosti uvedený v čl. 16 odst. 2 po dobu nejméně tří let.
5. Celní orgány země dovozu uchovávají průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře, která jim byla předložena, po dobu nejméně tří let.

Článek 29

Rozpory a formální chyby

1. Jsou-li zjištěny drobné rozpory mezi údaji uvedenými v dokladu o původu a údaji v dokladech, které byly celnímu orgánu předloženy za účelem splnění celních formalit při dovozu produktů, není tím zapříčiněna neplatnost dokladu o původu, je-li možné nesporně dokázat, že se daný doklad skutečně vztahuje na předložené produkty.
2. Zjevné formální chyby, například překlipy v dokladu o původu, nevedou k jeho odmítnutí, nejsou-li takové povahy, že vyvolávají pochybnost o správnosti údajů uvedených v tomto dokladu.

Článek 30

Částky vyjádřené v eurech

1. Pro účely použití ustanovení čl. 20 odst. 1 písm. b) a čl. 25 odst. 3 v případech, kdy jsou produkty fakturovány v jiné měně než v eurech, jsou částky v národních měnách tichomořského státu, členských států Evropského společenství a jiných zemí nebo území uvedených v člancích 3 a 4, které odpovídají částkám vyjádřeným v eurech, stanoveny každoročně každou z dotčených zemí.
2. Na zásilku se vztahuje čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo čl. 25 odst. 3, je-li částka v měně, ve které je vystavena faktura, v souladu s částkou stanovenou dotčenou zemí.
3. Částky, které se mají použít v jakékoli dané národní měně, jsou přepočtem částek vyjádřených v eurech podle kursu platného k prvnímu pracovnímu dni měsíce října na tuto měnu. Částky se sdělují Evropské Komisi do 15. října a použijí se od 1. ledna následujícího roku. Evropská Komise oznamuje tyto částky všem dotčeným zemím.
4. Země může částku vyplývající z přepočtu částky vyjádřené v eurech na její národní měnu zaokrouhlit směrem nahoru nebo dolů. Zaokrouhlená částka se nesmí lišit od částky vyplývající z přepočtu o více než 5 %. Země si může ve své národní měně zachovat nezměněný ekvivalent částky vyjádřené v eurech, pokud při každoroční úpravě stanovené v odstavci 3 přepočtení této částky před zaokrouhlením převyšuje stávající ekvivalent v národní měně o méně než 15 %. Ekvivalent v národní měně může být ponechán beze změny, pokud by převod způsobil pokles hodnoty tohoto ekvivalentu.
5. Částky vyjádřené v eurech přezkoumává Zvláštní výbor pro celní spolupráci a pravidla původu na žádost Evropského společenství nebo tichomořských států. Zvláštní výbor pro celní spolupráci a pravidla původu zváží, zda je žádoucí zachovat účinky dotčených limitů v reálných hodnotách. S tímto záměrem může rozhodnout o změně částek vyjádřených v eurech.

HLAVA V

METODY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 31

Správní podmínky, které musí být splněny, aby se na produkty vztahovaly výhody vyplývající z dohody

1. Na produkty, které ve smyslu tohoto protokolu pocházejí z tichomořských států nebo z Evropského společenství, se při celním dovozním prohlášení vztahují preference vyplývající z dohody pouze v případě, že byly vyvezeny nejdříve v den, kdy vyvážející země splnila ustanovení v odstavci 2.
2. Smluvní strany se zasadí o zavedení:

- a) potřebných vnitrostátních a regionálních opatření nezbytných pro provádění a prosazování pravidel a postupů stanovených v tomto protokolu, včetně případných opatření nezbytných pro uplatňování článků 3 a 4;
- b) správních struktur a systémů nezbytných pro případné řízení a kontrolu původu produktů a dodržování dalších podmínek stanovených v tomto protokolu.

Provedou oznámení podle článku 32.

Článek 32

Oznámení informací týkajících se celních orgánů

1. Tichomořské státy a členské státy Evropského společenství si prostřednictvím Komise Evropských společenství navzájem předají adresy celních orgánů, které vydávají a kontrolují průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele, a vzory otisků razítek, která jejich celní orgány používají pro vydávání těchto osvědčení.

Průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele se pro účely poskytnutí preferenčního zacházení přijímají od data, kdy Komise Evropských společenství tyto informace obdrží.

2. Tichomořské státy a členské státy Evropského společenství se navzájem okamžitě informují o případných změnách informací uvedených v odstavci 1.

3. Orgány uvedené v odstavci 1 jednají z pověření vlády dotčené země. Orgány odpovědné za kontrolu a ověřování náleží k vládním orgánům dotčené země.

Článek 33

Vzájemná pomoc

1. Za účelem zajištění řádného uplatňování tohoto protokolu si Evropské společenství, tichomořské státy a jiné země uvedené v článcích 3 a 4 poskytují prostřednictvím příslušných celních správ vzájemnou pomoc při ověřování pravosti průvodních osvědčení EUR.1, prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele a při kontrole správnosti údajů uváděných v těchto dokladech. Tichomořské státy rovněž:

- a) poskytnou Evropskému společenství i sobě navzájem veškerou nezbytnou podporu v případě žádosti o sledování řádné správy a kontroly protokolu v dotčené zemi, a to včetně kontrol na místě;
- b) v souladu s článkem 34 ověří status původu produktů a dodržování dalších podmínek stanovených v tomto protokolu.

2. Konzultované orgány poskytují příslušné informace o podmínkách, za kterých byl produkt vyroben, a zejména uvádějí podmínky, za kterých byla dodržena pravidla původu v dotyčných různých tichomořských státech, v Evropském společenství a jiných dotčených zemích uvedených v článcích 3 a 4.

Článek 34

Ověřování dokladů o původu

1. Následné kontroly dokladů o původu se provádí namátkou nebo na základě analýzy rizik anebo vždy v případech, kdy mají celní orgány země dovozu důvodné pochybnosti o pravosti dokladů, o statusu původu dotyčných produktů nebo o splnění ostatních podmínek stanovených v tomto protokolu.

2. Pro účely provádění odstavce 1 vrátí celní orgány země dovozu průvodní osvědčení EUR.1 a fakturu, pokud byla předložena, prohlášení na faktuře nebo kopii těchto dokladů celním orgánům země vývozu a podle potřeby uvedou důvody žádosti o kontrolu. Spolu s žádostí o kontrolu zašlou rovněž veškeré doklady a získané informace nasvědčující tomu, že údaje uvedené v dokladu o původu nejsou správné.

3. Kontrolu provádějí celní orgány země vývozu. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jakékoli další kontroly, které považují za vhodné.

4. Jestliže se celní orgány země dovozu rozhodnou pozastavit preferenční zacházení pro dotyčné produkty až do výsledku kontroly, nabídnou dovozci propuštění produktů s výhradou uplatnění ochranných opatření považovaných za potřebná.

5. Celní orgány, které požádaly o kontrolu, musí být informovány o jejích výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou doklady pravé a zda lze dotyčné produkty považovat za produkty pocházející z tichomořského státu, z Evropského společenství nebo z některé z jiných zemí uvedených v článcích 3, 4 a zda splňují ostatní podmínky stanovené v tomto protokolu.

6. Jestliže v případech důvodných pochybností do deseti měsíců ode dne žádosti o kontrolu není obdržena žádná odpověď nebo pokud odpověď neobsahuje dostatečné informace pro určení pravosti uvedeného dokladu nebo pro určení skutečného původu produktů, zamítnou celní orgány, které požádaly o kontrolu, nárok na preference, s výjimkou mimořádných okolností.

7. Pokud kontrolní postup nebo jiné dostupné údaje naznačují, že dochází k porušování tohoto protokolu, provede země vývozu z vlastní iniciativy nebo na žádost země dovozu dostatečně rychle příslušná šetření nebo jejich provedení zajistí, aby byla tato porušení zjištěna a aby jim bylo zabráněno; k tomuto účelu může dotyčná země vývozu vyzvat zemi dovozu k účasti na těchto ověřováních.

Článek 35

Kontrola prohlášení dodavatele

1. Kontrola prohlášení dodavatele se provádí na základě analýzy rizik a náhodně nebo kdykoli mají celní orgány státu, kde bylo k těmto prohlášením při vydávání průvodního osvědčení EUR.1 nebo při vypracování prohlášení na faktuře přihlédnuto, opodstatněné pochybnosti o pravosti dokladu nebo o správnosti údajů uvedených v tomto dokladu.

2. Celní orgány, jimž se prohlášení dodavatele předkládá, mohou požádat celní orgány státu, kde bylo prohlášení vystaveno, aby vydaly osvědčení údajů, jehož vzor je obsažen v příloze VI tohoto protokolu. Případně mohou orgány, které osvědčení potvrzují a jimž se prohlášení dodavatele předkládá, požádat vývozce, aby předložil osvědčení údajů vydané celními orgány státu, kde bylo prohlášení vystaveno.

Úřad, který osvědčení údajů vydal, uchovává jeho kopii po dobu nejméně tří let.

3. Celní orgány žádající o kontrolu musí být informovány o jejich výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou údaje uvedené v prohlášení dodavatele správné, a musí celním orgánům umožnit určit, zda a v jakém rozsahu může být dané prohlášení dodavatele vzato v úvahu pro vydání průvodního osvědčení EUR.1 nebo pro vystavení prohlášení na faktuře.

4. Kontrolu provádí celní orgány země, kde bylo prohlášení dodavatele vystaveno. Za tímto účelem mají právo požádat o jakékoli důkazy nebo provést jakoukoli kontrolu účtů dodavatele nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za vhodnou, s cílem zkontrolovat správnost kteréhokoli prohlášení dodavatele.

5. Každé průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře vydané nebo vystavené na základě nesprávného prohlášení dodavatele je od počátku neplatné.

Článek 36

Řešení sporů

Pokud nastanou spory ohledně kontrolních postupů uvedených v článcích 34 a 35, které nelze mezi celními orgány žádajícími o kontrolu a celními orgány odpovědnými za provedení této kontroly vyřešit, nebo pokud je vznesena otázka týkající se výkladu tohoto protokolu, předloží se tyto spory nebo otázky Zvláštnímu výboru pro celní spolupráci a pravidla původu.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány země dovozu řídí právními předpisy této země.

Článek 37

Sankce

Každé osobě, která vystaví nebo nechá vystavit doklad obsahující nesprávné údaje s úmyslem získat pro produkty preferenční zacházení, se uloží sankce.

Článek 38

Svobodná pásma

1. Tichomořské státy a Evropské společenství učiní veškerá nezbytná opatření nezbytná k zajištění toho, aby produkty provázené dokladem o původu nebo prohlášením dodavatele, které během přepravy využívají svobodné pásmo umístěné na jejich území, nebyly nahrazeny jiným zbožím a nebylo s nimi zacházeno jinak, než je obvyklé pro jejich zachování v dobrém stavu.

2. Odchylně od odstavce 1 vydají příslušné orgány na žádost vývozce nové průvodní osvědčení EUR.1, pokud jsou produkty pocházející z tichomořského státu nebo z Evropského společenství dovezeny do svobodného pásma s dokladem o původu a jsou zde podrobeny určitému ošetření nebo zpracování, pokud je provedené ošetření nebo zpracování v souladu s tímto protokolem.

Článek 39

Výjimky

1. Zvláštní výbor pro celní spolupráci a pravidla původu (v tomto článku dále jen „výbor“) může přijmout odchylnou úpravu od tohoto protokolu, pokud vývoj stávajících průmyslových odvětví nebo vytvoření nových průmyslových odvětví v tichomořských státech k přijetí takové odchylné úpravy opravňuje.

Při předložení žádosti o výjimku výboru nebo předtím příslušný tichomořský stát nebo státy informují Evropské společenství o své žádosti o výjimku a uvedou odůvodnění v souladu s odstavcem 2.

Evropské společenství odpoví kladně na všechny žádosti tichomořských států, které jsou řádně odůvodněny v souladu s tímto článkem a které nemohou způsobit vážnou újmu stávajícímu odvětví Společenství.

2. S cílem usnadnit přezkoumání žádostí o výjimku výborem, předloží tichomořský stát nebo státy, který žádost vznáší, prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze VII tohoto protokolu na podporu své žádosti co nejúplnější údaje, které zahrnou zejména tyto informace:

- popis dokončeného produktu,
- povahu a množství materiálů pocházejících ze třetí země,
- povahu a množství materiálů pocházejících z tichomořských států nebo ze zemí či území uvedených v článcích 3 a 4 nebo materiálů, které byly v těchto zemích či územích zpracovány,
- výrobní procesy,
- přidanou hodnotu,
- počet zaměstnanců v dotčeném podniku,
- předpokládaný objem vývozu do Evropského společenství,
- ostatní možné zdroje dodávek surovin,
- důvody požadovaného trvání s ohledem na snahy nalézt nové zdroje dodávek,
- ostatní poznámky.

Stejná pravidla platí pro veškeré žádosti o prodloužení.

Výbor může formulář změnit.

3. Při přezkoumání žádostí se bere ohled zejména na:

- a) úroveň rozvoje nebo zeměpisnou situaci dotčeného tichomořského státu;
- b) případy, kdy by používání stávajících pravidel původu značně postihlo schopnost stávajícího odvětví tichomořského státu pokračovat ve vývozu do Evropského společenství, se zvláštním ohledem na případy, které by mohly vyústit v ukončení jeho činnosti;
- c) specifické případy, kdy lze jasně prokázat, že pravidla původu by mohla odrazovat od významných investic v některém z odvětví, a kde by odchylka ve prospěch uskutečnění investičního programu umožnila plnit tato pravidla po etapách.

4. V každém případě se ověří, zda řešením daného problému nejsou pravidla o kumulaci původu.

5. Dále se žádost o výjimku přezkoumá vstřícně, zejména s ohledem na:

- a) hospodářský a sociální dopad rozhodnutí zvláště s ohledem na zaměstnanost;

- b) potřebu použít odchylku pro určité období s ohledem na konkrétní situaci dotčeného tichomořského státu a jeho obtíže.

6. Při přezkoumání žádostí se v jednotlivých případech bere zvláštní ohled na možnost udělení statusu původu produktům, které obsahují materiály pocházející ze sousedních rozvojových zemí, nejméně rozvinutých zemí nebo rozvojových zemí, se kterými má jeden nebo více tichomořských států zvláštní vztahy, za předpokladu, že je možné zřídit uspokojivou správní spolupráci.

7. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 6, udělí se výjimka v případě, kdy přidaná hodnota nepůvodních produktů použitých v dotčeném tichomořském státě činí nejméně 45 % hodnoty konečného produktu, za předpokladu, že tato odchylka nezpůsobí vážnou újmu hospodářskému odvětví Evropského společenství nebo jednoho či několika jeho členských států.

8. Výbor podnikne kroky nezbytné k tomu, aby bylo rozhodnutí přijato co nejrychleji, v žádném případě ne později než do 75 pracovních dnů poté, co žádost přijme spolupředseda výboru za ES. Pokud Evropské společenství neinformuje tichomořské státy o svém postoji k žádosti během této lhůty, považuje se žádost za schválenou.

9. a) Výjimka je platná po období, které určí výbor, obvykle pět let.

- b) Rozhodnutí o výjimce může stanovit obnovování výjimky bez nutnosti nového rozhodnutí výboru za předpokladu, že dotčený tichomořský stát nebo státy tři měsíce před koncem každého období předloží důkaz o tom, že stále nejsou schopny plnit podmínky tohoto protokolu, na které se výjimka vztahuje.

Pokud je proti prodloužení vznesena námitka, výbor ji co nejdříve přezkoumá a rozhodne, zda má být odchylka prodloužena. Výbor postupuje podle odstavce 8. Přijmou se veškerá nezbytná opatření, aby se zabránilo přerušení používání odchylky.

- c) V obdobích uvedených v písmenech a) a b) může výbor přezkoumat podmínky provádění výjimky, pokud zjistí podstatnou změnu v důvodech rozhodnutí poskytnout výjimku. Na základě přezkoumání se výbor může rozhodnout změnit podmínky svého rozhodnutí ohledně rozsahu výjimky nebo jakékoli jiné dříve stanovené podmínky.

HLAVA VI
CEUTA A MELILLA

Článek 40
Zvláštní podmínky

1. Pojem „Evropské společenství“ užívaný v tomto protokolu nezahrnuje Ceutu a Melillu. Pojem „produkty pocházející z Evropského společenství“ nezahrnuje produkty pocházející z Ceuty a Melilly.
2. Tento protokol se použije obdobně při určování, zda lze určité produkty při dovozu do Ceuty a Melilly považovat za produkty pocházející z tichomořského státu.
3. Jsou-li produkty zcela získané v Ceutě, Melille nebo v Evropském společenství opracovány a zpracovány v tichomořském státě, považují se za produkty zcela získané v tichomořském státě.
4. Opracování nebo zpracování prováděné v Ceutě, Melille nebo v Evropském společenství se považuje za provedené v tichomořském státě v případě, že materiály byly v tichomořském státě dále opracovány nebo zpracovány.
5. Pro účely provádění odstavců 3 a 4 nejsou nedostatečné operace uvedené v článku 7 tohoto protokolu považovány za opracování nebo zpracování.
6. Ceuta a Melilla se považují za jediné území.

HLAVA VII
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 41
Revize a uplatňování pravidel původu

1. O změně tohoto protokolu může rozhodnout Výbor pro obchod.
2. Podle článku 68 dohody přijímá Zvláštní výboru pro celní spolupráci a pravidla původu v souladu s podmínkami stanovenými v článku 39 mimo jiné rozhodnutí o úpravě odchylojící se od tohoto protokolu.

Článek 42
Přílohy

Přílohy tohoto protokolu tvoří jeho nedílnou součást.

Článek 43
Provádění protokolu

Evropské společenství i tichomořské státy přijmou kroky nezbytné k provedení tohoto protokolu.